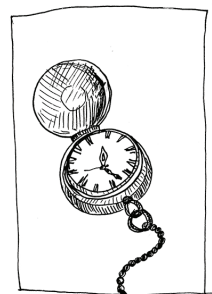

ده گه پښمه وه بو ئه وهی جوانی بیاریزم

د. جلال به رزنجی
(که نه دا)

بو خانه واده که م، ئه و کاتانه ی جه سته م نه یده توانی
هه لمگریت، ئه وان له ناو دلیان هه لیانگریتم.

په نجه ره یه کیان له سنگم کرده وه،
له وپوه پووناکی نه هاته ژوره وه؛
سه رسو پمان هات.
بو حوت کاتژمیر،
من له دلّم جیابوومه وه،
یان دلّم له من؟
کئ ده زانیت؟
له و ساته دا،
جیهان و
بینیم،
وهک خو یان نه بوون.
ئیستا مردن له دور وه بانگم ناکات؛
له ته نیشتم دانیشتو وه.
مردن وهک میوانیک وایه هیشتا ناوی نه زانم،
به لام چپتر
نه ترسه،
نه نامۆ؛
ناوی هه ر تراژیدیایه .
کات،
تیژی جارانی نه ما؛
سیبهری له سه ر دیواری ژوره که م
لاربو وه وه.
له و شوپنه ی ژیانم له گه ل مردندا،
له دانوستاندن،
زانست وه لامی هه بوو؛
دلّه که ی ئه و،
جه سته می به نه رمی هه لگرت.
ده ترسام نه پنییه کانی دلّم،

ۋەك پىرچى پەشم،
 يان ئەو ھەموو سالانەى
 لە غەرىبىدا،
 لە دەستم چوون
 نەگە پىنە ۋە.
 گەپايە ۋە؛
 بەلام دەپىت فېرى لىدان بېپتە ۋە،
 پىناسەى خۆى بىكەتە ۋە.
 گيان ئەو جارەش لەناو جەستەمدا
 پىگاي خۆى دەدۆزىتە ۋە.
 لە كۆپىيەكاندا،
 بەدوای راستىى مندا دەگەپىت.
 ھىشتا دەستم لەناو لوولەيەكى تەسكدايە
 ئازادىم لەدەست داۋە.
 خۆشەويستەكانم بارگرانىم ھەلدەگرن،
 بەلام من نازانم
 چەند برىنى بىناوم ھەلگرتوۋە.
 ئازار،
 ۋەك تارىكى،
 لىۋارى نىيە؛
 ئاسۆى نىيە.
 تەنھا جەستەم شك دەبات.
 منىش ۋەك جەنگاۋەرىك
 لە ژىر گەمارۇدا،
 داۋاى ھىز دەكەم.
 مۇرفىن
 لە دەستى پەرستاردا،
 پىزىشك لە پىگادا؛
 ھىوا دەھىنن،
 بەلام ھەموو شتىك ناگۇپن.
 پووناكى،
 ۋەك مىۋانىكى دوودل،
 لە دەرگا ۋەستاۋە؛

نازانىت
 بېتە ژوورە ۋە،
 يان بگەپىتە ۋە داۋە.
 ھەندىك يادەۋەرى زمانىان نىيە.
 ئازار فېرى كردم
 چۆن يادەۋەرى
 بۆ زمانى بىدەنگى ۋەرىگىپم.
 لە پەنجەرە،
 لەرزىنى ژيان دەبىنم.
 دەيەۋىت بىروات،
 بەلام بىرى چوۋە پىگاي گەپانەۋەى
 لەگەل خۆى بىنىت.
 لە شوپىنىكى دوورە ۋە
 گەپاۋمەتە ۋە،
 بۆ جەستەيەك،
 دلەكەى خىانەتى لىكردم
 لە جاران بەسەبىرتر گەپاۋمەتە ۋە؛
 پەنگە لە پىشۋى،
 سىبەرى مردن،
 فېرى ئەو سەبىرە بوۋىم.
 بىدەنگى چىتر ترسى پۆشىتنى نىيە.
 گەپامە ۋە؛
 نەك لەبەر ئەۋەى
 دلەم چاك كراۋەتە ۋە،
 بەلكوۋ لەبەر ئەۋەى
 بوۋمەتە كەسىكى تر.
 ھىزى كۆنم شىۋازىكى نوۋى
 لەبەر كردوۋە؛
 پىگا نادات لە بىدەنگىدا
 كۆتايىم بىت،
 كۆپم لە كۆپستانى پەنابەراندا
 بىت.

له ناشوینیکی په هاوه،
 به دلۍکی تر
 که پامه ته وه .
 خوم به نژیک له کات ده زانم .
 چیرته و نه نینیا نه ه لنگرم
 نیگه رانم ده کهن .
 له شوینیکه وه که پامه ته وه
 له ویندهر هیچ شتیک،
 به ته وای نامینیت .
 نه وهی بۆتانی ده گپمه وه،
 ته نها چیروکی که پانه وهی پیاوړیک نییه
 له ناو تاریکی؛
 چیروکی مرقیکه،
 ناوه وهی که وره تره له دهره وهی .
 بۆ نه و نووسین؛
 نه به هره یه،
 نه دیاری؛
 به لکوو شیوازی ژیا نه .
 به دلۍکی دووباره دروستکراو،
 جه سته یه کی گورپاو،
 له جیهانیکی تر که پامه ته وه؛
 نه بۆ نه وهی نیستا برؤم،
 چونکه هیشتا شتکه لیکم ه ن
 بیانلیم .
 من تاقیکردنه وهی خوین،
 سونه ر
 یان راپورتی پزیشک نیم،
 هیشتا به ژیا نه وه گریدراوم .
 له وشه کانم،
 په نجه ریه ک دروست ده که م؛
 یاده وهی داده به زیت،
 خه ونه کانم ه لده ستنه وه،
 هیوا ده ست به چاککردنه وهی

برینه کانم ده کات .
 هندیک تارمایی
 هیشتا به ده وری ئاسمانی دلما
 ده سووړپنه وه .
 له کوتایی ه لئا نه م .
 نه گهر نه متوانی وهک ئاره زومه بژیم،
 یان پوژیک،
 پیشوازی له کوتایی بکه م،
 باری قورسی خوم،
 ناخه مه سهر شانی که س .
 پاهینان له سهر له بیرچونه وهی مردن ده که م،
 خه ونه کانم ده که م به مؤم
 کاتیک تاریکی دیت،
 دایانده گیرسینم .
 که پامه ته وه سهر پیشه کونه که م؛
 «پاریزه ری جوانی»

۲۰۲۶/۸/۲۸